

Gatavojamies Valsts konkursam

Katru gadu vizuālās mākslas programmas skolēni piedalās Valsts konkursā mākslā. Šogad konkursa tēma „Scenogrāfija”, tāpēc skolēni devās ekskursijā uz Nacionālo teātri.

Teātrī mūsu skolēnus sagaidīja tuvs un visiem pazīstams cilvēks - skolotāja Sanita Mickus, kura strādā mūsu skolā un arī Nacionālajā teātrī, tāpēc mums bija iespēja aplūkot ikvienu teātra telpu, kurā parastam skatītājam un ekskursantam ieeja liegta.

Ar vislielāko interesi iejutāmies vairākās lomās. Pirmā loma - skatītājs, kurš ierodas teātrī un izbrīnīts veras apkārtesošajā krāšņumā – foajē ar restaurētajiem lukturītiem un apzeltīto griestu ornamentu, teātra Baltās zāles greznumā ar uzrakstiem „ARS LIBERAT” (*tulkojumā no latīņu valodas „Māksla ir brīva!”*) un „ARS UNITAT” (*latīņu val. „Māksla vieno”*). Kā skatītāji devāmies uz garderobēm un lielo skatītāju zāli – parteru. Dīvainas sajūtas pārņēma, kad ieraudzījām krāšņos zāles samta krēslus, kas pārklāti ar pelēku audumu, un nekas neliecināja, ka ik vakaru teātris atdzīvojas, tajā sanāk skatītāji un ieņem savas vietas ērtajos krēslos. No skatītāju zāles pavērās pavisam netradicionāls skats uz skatuvi – tikko beidzies izrādes mēģinājums un ļoti labi redzama 200 m² lielā skatuve. Tik plašu skatuvi ikdienas skatītājs pat nevar iedomāties.

Un tad sākās otrā loma - teātra darbinieks, kurš brīvi var pārvietoties pa teātra aizkulisēm un iziet uz skatuves dēļiem. Jāsaka, ka iziešana uz Nacionālā teātra skatuves dēļiem bija īpaša – visiem bija jānovelk apavi, jo tā nu tas ir pieņemts, ka uz skatuves ar āra apaviem kāpt nevar!

Pameklējām grimētavu, un tur pavērās ļoti interesants skats – visur parūkas, parūkas, parūkasbundžiņas un otiņas! Šī nu ir tā vieta, kur jaunie pārtop par veciem, puisi par sirmiem vīriem un parasts cilvēks par pasaku tēlu! Grimētāja Vīta ķērās pie darba, un viens no mūsu skolēniem tika pie parūkas un mazām ūsiņām, proti, varētu teikt, ka mūsu acu priekšā „novecoja” par kādiem 20 gadiem. Saprātām, ka grimētavā strādā īsti mākslinieki, sava amata meistari un aktierim šajā telpā jāiegiežas pirms katras izrādes.

Tālāk – „Mālētava” - vieta, kur top skatuves dekorācijas. Telpa mūs sagaidīja ar ļoti spēcīgu acetona smaku, un telpā darbojās divi vīri ar respiratoriem. Taču mums šī telpa bija viena no svarīgākajām, jo tajā atradās skatuves dekorāciju makets, pēc kura „mālētāji” gatavo lielās skatuves dekorācijas.

Un kur gan vēl teātra kostīmu noliktava! Virspusīgi rēķinot, varētu apģērbt kādus 500 cilvēkus vienlaicīgi. Ļoti iespaidīgi- uz pakaramajiem dažādu armiju formas tērpi, dažādu laikmetu dāmu kleitas un, protams, dažādas cepures, šalles, kurpes, zābaki, spārni u.c.

Ļoti īpaša telpa bija butaforiju izgatavošanas telpa. Varēja tik skatīties un brīnīties! Plauktos salikti svaigi dārzeņi un augļi, tikko ceptas maizītes, krūzītes, karafītes utt. Likās, tūlīt

gribētos ko uzēst, bet... nekā! Kārdinošais ēdiens darināts pirms vairākiem gadiem, no dažādiem materiāliem, kurus pat nevar mutē likt, kaut izskatās tik gards! Izdarījām secinājumu, ka butafori dara visu, lai izrādes laikā skatītājs noticētu, ka viss ir īsts, svaigs un gards!

Ievērības cienīgi bija arī teātra pagrabi, kuros glabājas dažādu laikmetu lietas – krēsli, galdi, klavieres (vismaz 6 dažādu veidu), ratiņi, plauktiņi, puķu vāzes un podi, daudz kas cits, kas nepieciešams izrādēm. Un atkal pārsteigums - milzīgs laukakmens, kuru varējām pacelt ar vienu roku, jo tas darināts no putuplasta, bet tik reāls tas izskatījās!!!

Cik ļoti gan pārsteigti bija skolēni, kad katrā šajā telpā redzēja atbilstošās skices! Skices frizūrām, skices tērpiem, skices priekšmetiem, kuriem jāatrodas uz skatuves, skices skatuves noformējumam! Tikai tagad tā pa īstam skolēniem tapa skaidrs – māksliniekam skice ir viņa sākotnējās ideju izpausmes veids. Varbūt tāpēc mākslas skolotāji aicina savus skolēnus iekārtot skiču albumus un ņemt tos līdzi visur, vai brauc kopā ar ģimeni, vai ceļojumā vai dodas paši pastaigā! Skiču albumam jābūt līdzi!

Lūk, tāds ir Nacionālais teātris - daudzveidīgs un pārsteigumiem pilns! Teātris, kurā strādā ļoti talantīgi un izdomas bagāti mākslinieki, radot mums, skatītājiem, brīnumu- teātra izrādi!

Paldies skolotājai Sanitai Mickus par vienreizējo iespēju ielūkoties Nacionālā teātra aizkulisēs un atklāti parādīt, kā top teātra izrādes no idejas līdz šīs idejas realizācijai!

RDMV mūs laipni uzņēma Direktora vietniece mācību darbā - Diāna Vernere, kura pastāstīja par skolas dzīvi, apgūstamajām specialitātēm un iespējām, kuras sniedz beidzot šo skolu. Tā pat vecāko kursu bērniem bija iespēja uzdot sev interesējošos jautājumus.

Izstaigājām skolas gaitenī, izspētījām audzēkņu izstādīto projektu pieteikumus un, protams, aplūkojām tik iedvesmojošo Latvijas Dizaineru savienības sadarbībā ar Latvijas keramikas asociāciju rīkoto izstādi “Latvijas keramikas dizains 21.gs”.

Izstādē piedalās tādi zināmi jomas pārstāvji kā Vaidava Ceramics, Piebalgas Porcelāna fabrika, Laima Grigone, Aira Lesiņa, Imants Klīdzējs, Diāna Boitmane-Liepiņa, Ingrīda Žagata, Nellija Dzalba, Esmeralda Purviške un vesela rinda pavisam nesen studijas beigušie – Laine Beriņa, Sigita Olte, Katrīna Kalniņa, Agnese Sunepa, u.c., skolas pārstāv PIKC "RDMV" un PIKC "Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskola".

Latvijā keramikai ir sena vēsture un tradīcijas, bērniem bija liels pārsteigums un interese par redzēto, jo ierastais priekšstats bija pavisam cits... Keramikā atklājās savādāka un neierasta.

Citās krāsās un formās, sākot ar delikātām porcelāna rotām ar zelta maliņu, trausliem – caurredzamiem porcelāna gaismas objektiem, neparastiem “kukaiņornamentu” traukiem... līdz plastiski virpotiem māla traukiem ar punktiņrakstu.